

Beeld/spraak

Violet CORBETT BROCK / Lieve WOUTERS

KORTRIJK | Soms hoef je echt niet verder dan de kerktoren om er eens even helemaal tussenuit te zijn. Gooi gewoon je deur open, neem de burens mee en sluit je aan bij het zalige ontspannen van groot en klein. Samen een beker tussen de tanden klemmen en naar de overkant dragen, het brengt meer verfrissing voor de ziel dan je op het eerste gezicht zou denken. In Aalbeke vond voor de vijfde keer het parochiale evenement *Kom uit je kot* plaats. De bron lijkt er vooralsnog niet opgedroogd. Wat een spetters hebben ze daar!

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Hoofddoek

KERK & leven, 12 JUNI 2013

1. „Wie is er bang van de hoofddoek?“, vraagt de hoofdredacteur zich af. Het probleem is evenwel niet de hoofddoek, wel de ideologie van de islam. De islam is een politieke ideologie met het oog op een wereldlijke en dictatoriale dominantie. Kijk maar naar de ontwikkelingen in Syrië, Egypte, Somalië en nu ook Turkije.

Het doel van de moslims is de islamisering van onze maatschappij, met de hoofddoek als symbool. Ongelooflijk is dat ze daarbij de steun krijgen van de progressieven, alsook van de media. Uitgerekend dus van diezelfde progressieven die jaren geleden voor een seculiere samenleving ijverden.

KERK & leven pleit geregeld voor de dialoog tussen christenen en moslims. Tegelijk lees ik vaak bijdragen over christenvervolgingen en over nieuwe martelaren. Elk jaar worden duizenden christenen wegens hun geloof vermoord. Niet alleen in het Midden-Oosten, Azië en

Afrika, ook in Europa worden christenen gemarginaliseerd, genegeerd en tegengewerkt. Waar blijven respect, verdraagzaam en dialoog?

Ik ben geen verzuurd mens, maar een realist en iemand die bezorgd is om de toekomst van zijn (klein)kinderen. Want de islamisering begint al op de speelplaats. Daar immers wordt al opgeschept dat de islam de beste godsdienst is.

An WITTERS, via e-mail

2. Zoals Bert Claerhout het duidelijk verwoordt, moet van een ambtenaar hoe dan ook een strikte neutraliteit worden verwacht. Het verbod van 2007 op het dragen van religieuze en levensbeschouwelijke symbolen voor stadsambtenaren kunnen we dus beschouwen als een noodzakelijke maatregel om andersdenkenden niet voor het hoofd te stoten. Iedereen gelijk voor de wet. Dat de Gentse gemeenteraad het nodig vond dit verbod weg te stemmen, vooral om het dragen van

de hoofddoek opnieuw toe te laten, is dus totaal tegendraads en politiek getint.

De vraag ‘Wie is er bang van de hoofddoek?’ staat echter geheel los van deze stelling. Thuis en in het openbaar kan en mag het dragen van een hoofddoek geen beletsel zijn voor wederzijds contact en respect, met de nadruk op wederzijds.

Fred Spiessens, via e-mail

3. Wie is er bang van de hoofddoek? Niemand, meen ik. Maar wij zijn wel bang van de betekenis ervan, met name de weigering om zich in de westerse beschaving te integreren en daarvoor uit te komen.

Zijn wij bang voor het onbekende? Geenszins, want wij zien wat er gebeurt: door gewelddadig toe te slaan, ook in Europa, wil de islam ons bang maken en de macht grijpen. Eeuwen geleden al wilde het leger van de islam Europa veroveren, maar het werd verslagen in de Slag bij Poitiers (732) en voor de poorten van Wenen (1683).

Wegens de laksheid echter van de huidige Belgische en Europese gezagsdragers kan de islam er zelfs in slagen onze democratie te misbruiken om langs ‘vredezame’ weg zijn wet aan Europa op te leggen. Als wij dan aan onze kleinkinderen denken, houden wij het hart vast. In welke maatschappij – verstoken van de gedurende jaren bevochten vrijheden – zullen zij leven?

Neen, de winkelende hoofddoekdragers zullen de revolutie niet ontketenen, maar zij worden willens nillens de medestrijders van de revolutionaire moslims die ook hier een islamstaat willen vestigen.

Opdat we toch niet van discriminatie zouden worden verdacht, betreft men in het verbod op de hoofddoek ook het dragen van een kruisje. Ten onrechte, want het christendom behoort tot de wortels van Europa.

Een dialoog met de islam kan op zich geen bezwaar zijn, maar graaft Europa ondertussen zijn eigen graf niet?

Steven VAN HAELST, Brussel

Geloofsmysterie

KERK & leven, 19 JUNI 2013

In *Al etend de wereld verbeteren* schrijft u terecht dat christenen in harmonie moeten leven, zich moeten verenigen en sociale projecten moeten ondersteunen. Er is evenwel ook een belangrijke spirituele kant aan het katholicisme.

Dat houdt in dat wij ons geregeld terugtrekken in gebed en dat wij in de wekelijkse eucharistie door de werkelijke aanwezigheid van Christus een geneesmiddel toegediend krijgen dat ons hoopt schenkt en broodnodig is.

Staan wij als katholieken genoeg stil bij dood en opstanding? Dit is de essentie van het christelijke gebeuren. Feitelijk moeten wij ons ervan bewust zijn dat de sociale dimensie van het geloof heel belangrijk is, maar dat het eigenlijke mysterie is hoe wij al biddend in de eucharistie de Heer kunnen ontmoeten in het offermaal van zijn lichaam en bloed.

Luc VERREYCKEN, Aarschot